

Ügyszám: NAIH/2017/2365/2/T

Hiv. szám: IV/1722-26/2015.

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.

1 5 3 5

Tisztelt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1722-26/2015
Érkezett:	2017 MÁJ 11. Kezeli: [Signature]
Példány:	1
Melléklet:	db [Signature]
Kezelőiroda:	[Signature]

Az Alkotmánybíróság a 2017. április 13-án kelt, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban: Hatóság) 2017. április 20-án érkezett, hivatkozott számú végzésében (a továbbiakban: Végzés) 20 napos határidővel tájékoztatást kért a Végzésben ismertetett ügyre vonatkozó álláspontomról.

A Végzésben foglaltaknak eleget téve, a Hatóság elnökeként az alábbiakban közlöm az álláspontomat. Előrebocsátom, hogy mivel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 38. § (2) bekezdése szerint a Hatóság feladata a személyes adatok védelméhez, valamint a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jog érvényesülésének ellenőrzése és elősegítése, ezért a Végzésben összefoglalt tényállásról csak a nevezett információs alapjogokkal összefüggésben (az adatok kezelésére és megismerhetőségére fókuszálva) alakítottam ki álláspontot, nem vizsgálva az ügy egyéb részleteit, például az esetlegesen felmerülő olyan perjogi kérdéseket, amelyek nincsenek összefüggésben az információszabadság érvényesülésével és annak garanciáival, illetve a megismerés korlátozásának jogszerűségével. Ezek után a végzésben feltett kérdésekre a következő válaszokat adom.

1. K.: Álláspontja szerint kell-e az Infotv. 31. §-a alapján indított perben konkrétan vizsgálni az adatigény tárgyát (az igényelt dokumentum adattartalmát) ahhoz, hogy az adatigény teljesítésének az Infotv. 27. § (5) bekezdésén alapuló megtagadását felülvizsgálni lehessen?

V.: Álláspontom szerint az adatigény tárgyának vizsgálata az adatigénylés során, majd (az adatigény teljesítésének megtagadását követően) a jogorvoslati eljárásban elengedhetetlen. Ugyanis enélkül nem lehet megalapozottan állást foglalni arról, hogy az igényelt adatok közérdekű adatok-e, továbbá az adattartalom ismeretének hiányában általában nem dönthető el az, hogy fennállnak-e az adatmegismerés korlátozásának a feltételei.

1.1. Az Infotv. a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozására vonatkozó feltételrendszer meghatározásakor több helyütt adatkategóriára, adatfajtára, adattartalomra utalva teszi lehetővé (vagy zárja ki) a megismerés korlátozását, i. például a következőket:

„26. § (8) E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók a közhitelű nyilvántartásból történő - külön törvényben szabályozott - adatszolgáltatásra.”

„27. § (1) A közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat nem ismerhető meg, ha az a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti minősített adat.”

27. § (2) A közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot - az adatfajták meghatározásával – törvény [...] korlátozhatja.”

„27. § (5) (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.”

1.2. Az adatigény tárgyának vizsgálata nélkül nem lehetséges az Infotv.-ben meghatározott érdekmérlegelést elvégezni. Az Infotv. 30. § (5) bekezdése szerint „ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.”

Az Alkotmánybíróság korábban például a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatának indokolásában tért ki az adattartalom tételes vizsgálatának szükségességére, az [58] bekezdésben megállapítva, hogy „[...] a közérdekű adatokhoz való hozzáférés megtagadása az arra való formális hivatkozással, hogy az igényelt közérdekű adatok döntés megalapozását szolgáló adatok, mellőzve azonban a tényleges tartalmi vizsgálatát (az eljárási szabályok keretei között), hogy azok milyen döntés meghozatalát, milyen eljárás lefolytatását szolgálják, s valójában érdemi kapcsolatban állnak-e a közérdekű adatot kezelő szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntéssel, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjog I. cikk (3) bekezdésébe ütköző indokolatlan korlátozásának minősül. Az eljáró bíróságok ítéleteikben így tehát az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjog érvényesülését az I. cikk (3) bekezdésébe ütköző módon korlátozták akkor, amikor nem vizsgálták, hogy az adatigénylő által kért jelentés (vagy annak egy része) konkrétan milyen döntés megalapozására szolgált, hanem e nélkül a jelentés egészét érintően elfogadták, hogy döntés megalapozását szolgáló adatnak minősült. Így tartalmilag sem vizsgálták, hogy az igényelt közérdekű adatok kiadása valóban befolyásolná-e az adatkezelő döntésének meghozatalát, megghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását vagy

ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát. [...]”.

2. K.: Jogszerűen lehet-e – álláspontja szerint - mintegy 70 dokumentumot (tanulmányt) együttesen, az egyes dokumentumok adattartalmának konkrét vizsgálata nélkül az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján az adatnyilvánosság elől elzárni, megtagadható-e ekként a dokumentumok megismerése iránti adatigény teljesítése, s korlátozható-e ekként a közérdekű adatok megismeréséhez való jog?

V.: 2.1. A kérdés megválaszolása előtt célszerű feltenni egy előkérdést: ha az Infotv. szabályozási rendszere az Alkotmánybíróság korábbi útmutatásainak megfelelően nem a dokumentumelvre, hanem azt adatelvre épül, amiből következően például az adatminősítés sem dokumentumokra, hanem adatokra vonatkozhat, továbbá a döntés-előkészítéssel összefüggésben sem iratok, hanem az adatok nyilvánossága korlátozható, nos, ezt figyelembe véve jogszerű-e, ha az adatigénylő a kért közérdekű adatok megnevezésétől eltekintve iratok megjelölésével (például ikt. számot, illetve irat tárgyat megadva) jelöli meg az adatigény tárgyát?

Az e kérdésben kialakított álláspontom annak felismerésén alapul, hogy az adatigénylő és az adatkezelő között nincs információs egyensúly, hiszen az adatkezelő birtokolja az adatot, az adatigénylő pedig természetesen csak hiányos tudással rendelkezik arról. Ilyen körülmények között nem követelhető meg a közérdekű adatok megismeréséhez való jogát érvényesítő adatigénylőtől az, hogy konkrét adatfajta megnevezéssel pontosan határozza meg a kért adatot, hanem az adatigény tárgyának bármilyen olyan megjelölését - például a kért adatkategória körülírását, illetve az adatokat tartalmazó dokumentumok megnevezését - el kell fogadni, amely alapján az adatkezelő képes meghatározni a kért közérdekű adatok körét, tehát az adatigény tárgymegjelölésénél még csak nem is a „közérthetőség”, hanem az „adatkezelő számára érthetőség” mércéje alkalmazandó.

2.2. Az előző pontban írtakkal szembeállítva álláspontom szerint az adatkezelő részéről általában nem jogszerű az, hogy adat helyett iratra (vagy irategyüttesre) vonatkozóan döntsön a nyilvánosság korlátozásáról, illetve a megismerés megtagadásáról, figyelmen kívül hagyva azt, hogy egy irat rendszerint több, többféle, eltérő jogi megítélésű adatot foglal össze. Az adatkezelő csak kivételesen dönthet úgy, hogy az adattartalom konkrét vizsgálata nélkül, „en bloc”, pusztán a dokumentumok listájára utalva zár el közérdekű adatokat tartalmazó dokumentumokat az adatigénylő elől. Hatóságunk joggyakorlatában csak egy esetkör merült fel, amelyben ez jogszerűen lehetséges: a rendvédelmi szervek és a nemzetbiztonsági szolgálatok titkos információgyűjtő tevékenysége körében, mégpedig olyankor, amikor az információgyűjtés ténye és ezzel összefüggésben a vonatkozó iratanyag léte is titokban tartandó, mert egyébként dekonspirálódna a műveleti tevékenység, ami a bűnüldözési érdek vagy a nemzetbiztonsági érdek sérelmével járna. (Ám a minősítésnek ilyen esetben is az adat(ok)ra és nem a dokumentum(ok)ra kell vonatkoznia.)

Minden más esetben – tehát ha az adatkezelés ténye nem védendő adat - az feltételezendő, hogy az adatokat tartalmazó irat(ok) nemcsak a törvény szerint védendő adatot tartalmaznak, hanem ezen kívül bárki számára megismerhető közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatot is, ezért

nem lehet eltekinteni az adott irat (vagy iratok) adattartalmának konkrét vizsgálatától, a védendő vagy nyilvános adattartalom elkülönítésétől és az adott részlet jellegének megfelelő kezelésétől (vagyis hozzáférhetővé tételétől vagy a megismerhetővé tétel megtagadásától). Ebből a szempontból másodlagos, hogy az adatkezelő szerint az irat nem védendő része releváns-e az adatigénylő számára, hiszen az adatkezelő nem jogosult az adatigénylés céljának vizsgálatára, tehát nem is bocsátkozhat feltételezésekbe azt illetően, hogy mi lehet lényeges az adatigénylőnek és mi nem. (A közérdekű adatokhoz való hozzáférés esetén a polgárnak nem kell igazolnia az információszerzéshez való érdekeltségét, éppen ellenkezőleg a köz szolgálatára rendelt szervnek kell indokolni – a törvényi okok fennállását bizonyítva – az igényelt információ esetleges megtagadását.) Az adatkezelőnek az Infotv. 30. § (1) bekezdése szerint kell eljárnia: „Ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni.” Az Infotv. 30. § (1) bekezdése az irat egységként történő kezelésével szemben az irat konkrét adattartalmának vizsgálatát és az adattartalom differenciált jogi megítélését implikálja.

Hatóságunk fontosnak tartja, hogy a közfeladatot ellátó adatkezelő szervek az Infotv. 30. § (1) bekezdésében foglaltakat az adatvédelem és az információs szabadság követelményeit egyaránt érvényesítve alkalmazzák, ezért gyakorlati útmutatót tett közzé e tárgyban, amely a Hatóságunk honlapján olvasható: http://naih.hu/files/2014_02_03_anonimizalas_gyak_utm.pdf

2.3. A Végzésben ismertetett ügyben döntés-előkészítéssel kapcsolatos adatok megismerhetőségéről van szó, ezért lényegesnek tartom a 5/2014. (II. 14.) AB határozat indokolásában rögzítetteket: "[39] Kiemelendő, hogy ahogy önmagában az igényelt adat döntés-előkészítő jellege még nem vonja maga után kötelező erővel a közérdekű adat nyilvánosságtól való elzárását, úgy hasonlóan a szóban forgó döntés meghozatala sem jelenti kényszerítően a döntés-előkészítő jelleg megszűnését és az igényelt közérdekű adat kiadásának kötelezettségét. Az adatigénylés idején, valamint a jelenleg hatályos szabályozás alapján egyaránt az adatkezelő szerv vezetőjének mérlegelést igénylő döntésétől függ, hogy a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igényt – a törvényben meghatározott tíz éves időtartamon belül – elutasítja vagy sem. Amennyiben az adatkezelő szerv vezetője a közérdekű adat kiadásának megtagadása mellett dönt, azt az Alaptörvényből levezethető, valamint a törvényben meghatározott szempontoknak megfelelően indokolni köteles. [...]"

[41] Az Alaptörvény hatálya alatt e tárgyban született döntésében az Alkotmánybíróság követte a korábbi gyakorlatot. Az Abh. alkotmányos követelményként állapította meg, hogy „a közérdekű adat kiadása iránt indított ügyben eljáró bíróságnak az adatszolgáltatás-megtagadás jogcímét és tartalmi indokoltságát egyaránt vizsgálnia kell. A vizsgálatnak ki kell terjednie arra, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben került-e sor a közérdekű adatszolgáltatás megtagadására. E körben az eljáró bíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy az adatkezelő szerv nem korlátozta-e indokolatlanul a közérdekű adatokhoz való hozzáférést arra hivatkozva, hogy az igényelt adatokat az igénylő által meg nem ismerhető adatokkal együtt kezelik, miközben az utóbbiak felismerhetetlenné tételének nem lett volna akadálya.” (Rendelkező rész 2. pont) Az indokolásnak tehát ki kell terjednie arra, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kívánt közérdekű adat, másrészt arra is, hogy a közérdekű adat kiadása mennyiben befolyásolja a szóban forgó döntés meghozatalát, vagyis, hogy az megghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását vagy ellehetetlenítené-e az illetéktelen

befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát [vö. 12/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 217, 226–227.]”

3. K.: Jogszerűen lehet-e – álláspontja szerint - mintegy 70 dokumentumot (tanulmányt) együttesen, pusztán az egyes tanulmányok tárgyát, tartalmát és státuszát megjelölő táblázatra hivatkozással [...], s pusztán e táblázat alapján az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint az adatnyilvánosságtól elzárni, s korlátozható-e ekként a közérdekű adatok megismeréséhez való jog?

V.: Ezt a kérdést részben – a „dokumentumelv” helyett az „adatelv”, valamint az adatigény elutasítás indokolási kötelezettség tekintetében - már a 2. kérdésre adott válaszban is érintettem. Ezt a következőkkel egészítem ki:

3.1. Az adatnyilvánosság korlátozásának lehetséges jogcímei eltérnek egymástól azt illetően, hogy a nyilvánosság korlátozása mennyiben van sajátos eljárási szabályokhoz kötve:

- A minősített adatok esetében a minősítési eljárást részletesen, a közérdekű adatok megismeréséhez való jog szempontjából garanciális jelleggel szabályozza a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban Mavtv.). A minősítés eljárási szabályainak megsértése esetén a minősített adat nem jön létre, következésképp később adatigénylés esetén nem lehet jogszerűen az adat minősített jellegére tekintettel korlátozni annak megismerését.
- Az üzleti titok esetében is vannak olyan szabályok, amelyek azt szolgálják, hogy az üzleti titok e jellegét ne lehessen kétségbe vonni arra hivatkozva, hogy annak titok jellege nem volt felismerhető.
- Más a helyzet például a döntés-előkészítéssel összefüggő adatok, vagy például a személyes adatok esetében. Ezen adatkategóriák esetében nincs olyan formalizált eljárási előírás vagy jelölés, amely szerint ezeket az adatokat „döntés-előkészítéssel összefüggővé” vagy „személyes adattá” kellene nyilvánítani. Az adatkezelő az adatigénylés érkezését követően az adat személyes vagy döntés-előkészítő jellegét felismerve dönt arról, hogy az adat megismerhető-e az adatigénylő számára.

Tehát az egyes „szektorális” törvények az Infotv.-ben meghatározott általános kereteken belül a szóban forgó adatok jellege és a nyilvánosság-korlátozás jogcíme szerint eltérő, specifikus eljárási követelményrendszerrel határozhatnak meg, amelyek közül némelyik kifejezetten tiltja a nyilvánosság nem adat, hanem dokumentum alapú korlátozását (l. a minősített adatokra vonatkozó szabályokat), míg más szektorális szabályozás nem tartalmaz erre vonatkozó kifejezett előírást, ám az Alkotmánybíróság már a 32/1992. (V. 29.) AB határozat indokolásában rögzítette: *„[...] a korlátozás terjedelmét tekintve továbbá figyelemmel kell lenni arra, hogy az információk visszatartása nem vonatkozhat általában a dokumentumokra, ezért nem fogadható el alkotmányosan az olyan szabályozás, amely az iratokat nem tartalmuk szerint zárja el a nyilvánosság elől”*.

3.2. Amennyiben egy ügyben érintett adatkategória a „döntés-előkészítéssel összefüggő adat”, úgy az adatok megismerésének és korlátozásának alkotmányos feltételeit illetően az

Alkotmánybíróság 6/2016. (III. 11.) AB határozatának indokolásában foglaltakat tartjuk útmutatónak. „[42] A támadott ítélet alapján nem volt megállapítható, hogy az alapügyben kifejezetten megjelölték volna, hogy a Jelentés konkrétan milyen döntés megalapozására szolgált, nem utaltak tehát konkrét eljárásra sem. Nem kötelezte a bíróság az adatigénylést elutasító alperest arra, hogy az adatigényléskor folyamatban lévő eljárás pontos megjelölésével igazolja, hogy az adatszolgáltatás-megtagadás – Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti – oka valóban fennáll-e. [43] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban már megállapította: a közérdekű adatokhoz való hozzáférés megtagadása az arra való formális hivatkozással, hogy az igényelt közérdekű adatok döntés megalapozását szolgáló adatok, mellőzve azonban a tényleges tartalmi vizsgálatát (az eljárási szabályok keretei között), hogy azok milyen döntés meghozatalát, milyen eljárás lefolytatását szolgálják, s valójában érdemi kapcsolatban állnak-e a közérdekű adatot kezelő szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntéssel, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjog indokolatlan korlátozásának minősül. (Indokolás [58]) A jelen esetben is az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjog érvényesülését korlátozta az eljáró bíróság akkor, amikor nem vizsgálta, hogy az adatigénylő által kért Jelentés (vagy annak egy része) konkrétan milyen döntés megalapozására szolgált, hanem e nélkül a Jelentés egészét érintően elfogadta, hogy döntés megalapozását szolgáló adatnak minősült. Így nyilván annak tartalmi vizsgálatára sem kerülhetett sor, hogy az igényelt közérdekű adatok kiadása valóban befolyásolná-e az adatkezelő döntésének meghozatalát, megghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását vagy ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát. [...]

4. K.: Jogszerűen lehet-e – álláspontja szerint - mintegy 70 dokumentum (tanulmány) megismerése iránti igény teljesítését az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján megtagadni úgy, hogy nem jelölik meg pontosan azt, hogy konkrétan milyen döntés meghozatalával és mennyiben áll fenn az egyes iratok konkrét tartalmával összefüggésben a nyilvánosságkorlátozás hivatkozott indoka, s korlátozható-e ekként a közérdekű adatok megismeréséhez való jog?

V.: E kérdést illetően is utalni kívánok a már idézett 6/2016. (III. 11.) AB határozatban, valamint a 5/2014. (II. 14.) AB határozatban foglaltakra. Ezen túl a 21/2013. (VII. 19.) AB határozat indokolása értelmében kifogásolandó gyakorlatról van szó: „[57] Az Alkotmánybíróság a támadott ítéletek alapján megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok az indítványozó által megismerni kívánt egész jelentést döntés megalapozását szolgáló adatnak minősítették („A másodfokú bíróság megítélése szerint a miniszteri biztosi kinevezésből és a megoldandó feladatának jellegéből adódóan a felperes által előterjesztett megismerés iránti kérelem olyan döntés megalapozását szolgáló adat, amely miatt az alperes indokoltan utasította el a felperes kérelmét.”). Megállapítható továbbá, hogy az eljáró bíróságok ennek kapcsán kifejezetten nem jelölték meg az ítéleteikben azt, hogy a jelentés konkrétan milyen döntés megalapozására szolgált, nem utaltak tehát az adatkezelő minisztérium konkrét eljárására sem. Nem is kötelezték az adatigénylést elutasító alperest arra, hogy az adatigényléskor folyamatban lévő eljárás pontos megjelölésével igazolja, hogy a jelentés valóban tartalmaz-e olyan adatot, amely konkrét döntés megalapozását szolgálja.”

5. K.: Amennyiben a közérdekű adat megismerési iránti adatigény teljesítését az Infotv. 27. § (1) bekezdése alapján tagadják meg, akkor az Infotv. 31. §-a alapján indított perben –

álláspontja szerint – kötelező-e azt felülvizsgálni (felülvizsgálatot indítani, illetve folytatni arról), hogy az adatigény megtagadása jogszerű volt-e? Változtatott-e és ha igen, mit változtatott e szempontból az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló 2015. évi CXXIX. törvény 6. §-ával beiktatott új rendelkezés?

V. 5.1.: A közérdekű adatok megismeréséhez való jog alapvető jog, amelynek korlátozása csak alkotmányos szempontból csak szükséges esetben és mértékben, a korlátozás céljára tekintettel arányosan fogadható el. A közérdekű adatok nyilvánosságához való jog szükséges és arányos korlátozása akkor garantálható, ha a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tényleges tartalmi felülvizsgálata is biztosított. A 21/2013. (VII. 19.) AB határozat rendelkező részének 2. pontja szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése és I. cikk (3) bekezdése alapján alkotmányos követelményként megállapítja, hogy a közérdekű adat kiadása iránt indított ügyben eljáró bíróságnak az adatszolgáltatás-megtagadás jogcímét és tartalmi indokoltságát egyaránt vizsgálnia kell. A vizsgálatnak ki kell terjednie arra, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben került-e sor a közérdekű adatszolgáltatás megtagadására. E körben az eljáró bíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy az adatkezelő szerv nem korlátozta-e indokolatlanul a közérdekű adatokhoz való hozzáférést arra hivatkozva, hogy az igényelt adatokat az igénylő által meg nem ismerhető adatokkal együtt kezeli, miközben az utóbbiak felismerhetetlenné tételének nem lett volna akadálya.” E követelmény álláspontom szerint arra az esetre vonatkoztatandó, ha a nyilvánosság korlátozására a minősített adat védelmére tekintettel kerül sor.

5.2. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló 2015. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Infotvmod.) 6. §-ával beiktatott új rendelkezés hatályosulásáról az Infotv. 31. § (6a) bekezdése alapján kezdeményezett titokfelügyeleti hatósági eljárások kapcsán állnak rendelkezésre jogalkalmazási tapasztalatok. Ez alapján évi néhány ilyen jellegű titokfelügyeleti hatósági eljárás indul. A 2016-ban kezdeményezett titokfelügyeleti hatósági eljárások közül a Seuso kincsek repatriálásával kapcsolatos iratok minősítését a minősítő az eljárás folyamán megszüntette. Az Infotvmod. 6. §-ában foglaltakkal kapcsolatos bírósági jogalkalmazási tapasztalatokról nincsenek konkrét ismereteim.

6. K: Álláspontja szerint alkalmazható-e/alkalmazandó-e az Infotv. 31. §-a alapján indított perben a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény 5. §-a, ha a pert ennek hatályba lépését megelőzően indították, s a per e törvény 6/A. §-ának 2016. április 12-i hatályba léptetése előtt jogerősen be is fejeződött?

V.: A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény (a továbbiakban: Paks II. tv.) 6. § (1) bekezdése szerint: „Ez a törvény - a (2)-(4) bekezdésben foglalt kivételekkel - a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.” A Paks II. tv-t az Országgyűlés a 2015. március 3-i ülésnapján fogadta el, a Magyar Közlönyben 2015. március 11. napján került kihirdetésre, így a fent hivatkozott törvényhely alapján a Paks II. tv. rendelkezései – a 6. § (2)-(4) bekezdésben foglalt

kivételekkel – 2015. március 19-én léptek hatályba. A Paks II. tv. 5. §-a 2016. április 12-től hatályos.

Ha az adatkezelő úgy jár el, hogy a Paks II tv. 5. §-ában meghatározott közérdekű adatok esetében

- a Paks II. tv. hatályba lépését megelőzően benyújtott, az 5. § hatálybalépésekor folyamatban lévő adatigénylésre, illetve

- a Paks II tv. hatályba lépése előtt keletkezett adatokra vonatkozó adatigényekre

is alkalmazza a Paks II tv. 5. §-át, akkor olyan jogi helyzet áll elő, mint amilyenre vonatkozó törvényi szabályozást - a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény módosításáról szóló törvény 5. §-ának a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 183/G. § (3) bekezdését - az Alkotmánybíróság 8/2016. (IV. 6.) AB határozata rendelkező részének 2. pontja szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme miatt – alaptörvény-ellenesnek nyilvánított. Ezért álláspontom szerint a hivatkozott ügyben nem alkalmazhatóak visszamenőleges hatállyal a Paks II. tv. adatok nyilvánosságát érintő rendelkezései.

Budapest, 2017. május " 11. " "

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
egyetemi tanár